

Els mitjans **locals**, objectiu dels **grans**

El sector de la comunicació local, especialment dinàmic als Països Catalans, viurà aquests anys vivents l'assetjament dels grans grups mediàtics, que maldaran per créixer absorbint-ne de petits. Aquesta és la conclusió principal del IX Congrés de Mitjans de Comunicació, que s'ha centrat en la comunicació local a l'era digital.

Els grans grups mediàtics es fixen en els mitjans locals per créixer i ampliar el negoci. Ho va dir el catedràtic de Teoria de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Miquel de Moragas, en la lliçó inaugural del IX Congrés de Mitjans de Comunicació, i ho van confirmar la majoria de representants dels mitjans locals que van passar per les jornades, tant si provenien de ràdios i televisions com si venien de diaris o mitjans electrònics. Aquest és un dels canvis que modificarà, o que ja modifica, el panorama comunicatiu dels

Països Catalans. L'altre canvi, d'abast universal, serà conseqüència de l'aplicació de les noves tecnologies i, segons De Moragas, afecta, d'entrada, el concepte de comunicació que passa de "configurar un espai a estructurar-se en xarxa".

Aquesta estructura, segons Moragas, implica unes altres novetats en els elements bàsics del sistema comunicatiu: els emissors es diversifiquen: si abans eren els mitjans de comunicació, ara s'hi afegixen institucions, empreses de tota mena i universitats, entre tantes més; i es fabriquen continguts generals i especialitzats de tot ordre –i per a tota

Catalunya i País Valencià tenen el mateix nombre de televisions

Als Països Catalans hi ha, actualment, un total de 228 televisions d'àmbit local o comarcal, de les quals 103 són a Catalunya, 102 al País Valencià, 19 a les Illes, dues a Catalunya Nord, una a la Franja i una altra a l'Alguer, segons LocalPort, Directori de la Comunicació Local als Països Catalans. Cal tenir en compte que, fins ara, la Generalitat de Catalunya només tenia censades unes setanta-cinc emissores, i la Generalitat Valenciana, unes setanta. Segons aquest Directori, que ha confeccionat l'Institut de la Comunicació (Incom) de la UAB, i que indexa tots aquests mitjans, el 39% d'aquestes emissores emeten només en català i un 25%, en català i en espanyol.

Entre les dades que ofereix aquest directori, que es pot trobar a l'adreça www.uab.es/incom/localport, n'hi ha de tan curioses com que les comarques amb més emissores són el Baix Segura (dinou) l'Horta (dotze) i Bages (nou). L'Incom ha fet també una enquesta entre les empreses que revela que 36 d'aquestes emissores no podrien emetre, si s'aplicava la llei del 1995, que obligava les televisions que llavors no tenien una freqüència fixa a aturar les emissions i a demanar la freqüència. Aquesta enquesta, els resultats de la qual no figuren al Directori, també revela que un 92% d'aquestes televisions fan emissions regulars i un 64% d'aquestes en fan cada dia.

Aquestes televisions presenten un panorama molt diversificat, quant a continguts, finançament i pressupost, tipus de producció i de programes. Segons que va explicar Josep Àngel Guimerà, de LocalPort, un 72% del total d'emissores disposen, anualment, de més de cinc milions de pessetes. Un 33% del total es financen amb fons públic, un 41% amb publicitat i un 26% tenen finançament mixt. **A. M.**

classe de receptors— que formen un gran magatzem de comunicació digital a l'abast dels usuaris.

En aquest context, quin paper han de tenir-hi els mitjans electrònics locals? Segons Antoni Esteve, director de Lavínia i president de Magenta Media, d'ací a uns anys hi haurà dues internet, la dels petits i la dels grans: "Una internet local amb unes regles diferents, més participativa i federativa, i una altra de grups molt poderosos que, al revés del que ha passat amb els mitjans de comunicació fins ara, no coincidirán amb els estats-nació sinó que seran més grans".

Els mitjans locals electrònics, doncs, serien els mitjans locals que quedarien més protegits de la febre dels grans grups mediàtics d'absorbir també la comunicació de proximitat.

La resta de mitjans, en canvi, apareixen com un pastís temptador dels grans grups. L'existència de 228 televisions locals o comarcals distribuïdes per tot el territori en són un exemple (vegeu re-

quadre). Les ràdios locals també poden despertar les cobejances dels grans grups mediàtics, si no obren línies de col·laboració amb uns altres mitjans parions. El panorama ultrapessimista que dibuixà el president de l'Associació de ràdios municipals i culturals de Castelló i València, Manuel Villada, va tenir el contrapunt en el testimoni de Francesc Puig, director de Radiotelevisió els Ports, que ha aconseguit de tirar endavant un projecte multimèdia per a una comarca de menys de deu mil habitants. Aquesta SA va nàixer fa dotze anys amb l'objectiu d'evitar, precisament, que cap gran cadena de ràdio s'apropriés la freqüència que s'havia de donar a la capital dels Ports, Morella. La professora de la UAB, Montserrat Bonet, també n'oferí una visió més optimista, parlant de les possibilitats que Internet brinda a les ràdios locals.

Carles Puigdemont, director de l'Agència Catalana de Notícies, que ofereix informació als seus abonats per Internet,

també observa una tendència dels grans mitjans a introduir-se en l'àmbit local. Puigdemont va reconèixer que, quan va aparèixer Internet, s'havia cregut que aquesta eina permetria als mitjans locals d'obtenir la mateixa informació que mitjans molt més grans, cosa que evitaria que aquests últims es mengessin els petits. Però ara Puigdemont ho veu més negre. De totes formes, diu, "és clar que perdre el tren d'Internet, significarà, per als mitjans locals, perdre el control de la informació de proximitat".

En vist de tot això, el coordinador del Congrés, el comunicòleg Joan Manuel Tresserras, va insistir en la necessitat de regular els mitjans locals (36 televisions locals en aquests moments continuen essent alegal i moltes ràdios fa deu anys que emeten sense que els hagin concedit cap freqüència) i d'obrir el debat de si cal protegir els mitjans locals contra els grans grups o no.

Àlex Milian

A dalt a l'esquerra, el catedràtic de Teoria de la Comunicació Miquel de Moragas, en primer terme, amb el filòleg i periodista Ben Vickers.

A dalt a la dreta, Josep Àngel Guimerà, que ha fet el Directori de Mitjans Locals LocalPort, i, al fons, Maria Corominas, comunicòloga de la UAB i coordinadora del Congrés.

A sota, i d'esquerra a dreta: Joan Manuel Tresserras, coordinador del Congrés; Antoni Esteve, director de Lavínia; Mar Iglesias, de Vilaweb Alacant; i Xavier Marcet, de Localret.